

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**H. T. Moraliske Betenckninger, Og Anledninger til et
dydigt Leffnet**

Thott Ottesen, Holger

Oldenburg, 1719

VD18 13387014

Det XVIII. Capitel. At mand ikke skall befatte sig noget med udvortes ting.

urn:nbn:de:gbv:45:1-14823

fra alletings Skabere alting ogsaa
 monne komme. Det er en unyttig
 Soldat / som med taarene udj dyene
 følger sin Feldtöverste effter. Det er
 en tapper Mand / som gifver sig Gud
 slet i vold ; Men derimod er det en
 Stakket og et vanslegtigt menniske /
 som staar hart imod / og heller vil rette
 Gud end sig Self. lader os derfor ten-
 ke idelig paa vores / som ogsaa alle
 deres dødelighed / som vi elske : Lykken
 har hasteligen og uforvarendes tresset
 mig : Nu tenker Jeg mig derfor om /
 at alting er baade dødeligt og ubestans-
 digt : Formedelst dødsens lou kand alt
 det ligesaa vel skee i dag / som det no-
 gen tig er skeed tilforn.

Det XVIII. Capitel.

Alt mand ikke skall befatte sig no-
 get med udvortes ting.

Det staar bedre at befatte sig med
 eget end med andres onde / og
 see allene til hvormeget de søger
 og tragter effter / men ikke at sam-
 tykke

tykke med dennem / eller give sit stem-
 me der til. Det er en kostelig / sikker
 og frie ting / intet at begiære noget /
 men lade lykken selv med alt sit følge
 gaa os forbi: Mand kand derfor ved
 saamange tusinde urolige mennisters
exempler letteligen udviise den *materie*
 for dem / som haver lyst til heude:
 Thi paa det de kunde erlange noget /
 som dennem dog kand være skadeligt /
 da stråber de effter det ene onde forme-
 delst det andet / og ønsker sig det / som
 de snarere burde at skye / og have ve-
 derstynggelighed til. Thi hvo er den /
 som har vaaret fornøjet med det / som
 hand har ønsket sig / naar hand enaang
 har naaet og erlangt det / om end skönt
 det siunes hannem vel for stort og for-
 meget den tid hand ønskede sig det?
 Dig siunes vel at saadant ere fornemme
 og kostelige ting / fordi du er langt der-
 fra. Men for dennem / som er kom-
 met dertil / siunes det ikkun at være al-
 deles ringe. Og uden saa er at Jeg
 farer vild / skall de endnu stråbe effter
 at ville klyfve højere op. Det / som
 du holder for at være det største og for-
 nemme /

nemste / det er ikkun som et trappe trin dertil. Men det bekommer alle ilde / at de forstaar ikke sandhed; Men effter det rygte allene / som de horer / lader sig bedrage at søge effter alleting / ligesom altsammen var godt / end dog de siden / naar de har faaet alting effter ønske / seer og fornemmer / at det imod deris forhaabning er ikkun ganske ringe / ont og forfengeligt / og den største deel deraf / truer dem end langt borte med swig og bedragerie.

Det XIX. Capitel.

Om den indvortes fred at erlange.

Berandre dit sind og ikke steden eller lufften: Du kand vel fare over det store og vilde haf; Men dine Synder og laster følger dig dog effter / hvor du kommer hen. Og hvorfor vil du forundre dig der over at dine reysser intet kand hielppe dig / end dog du self drager saa mange steds omkring: Thi den samme ting / som var aarsage til

D 5

at